

Ó, Krisztus-fő sok seb - bel Meggyötrött, vé - re - ző,
 Te szú-ró - tö - vi - sek - kel Meg-ko-ro - ná - zott Fő,
 Fény, di-cső-ség volt ré - szed, Most gúnyt üznek ve-led.
 Meg-csú-folt és le - né - zett Szent Fő, köszön-te - lek.

2. E gyötrelem, gyalázat mind énmiattam ért,
 Hogy tartozásom vállald, Megfizess vétkemért.
 Ki haragot érdelek, Itt állok, én szegény,
 Megváltóm, add kegyelmed, Hogy el ne vesszek én!
3. Nagy irgalmadat áldom, Te legdrágább barát,
 Hogy értem keresztfádon Te haltál kínhalált.
 Adj erőt érted élnem Itt hálás hűséggel,
 S ha elérkezik végem, Tebenned érjem el!
4. Ha jó a harc, a végső, Az legyen vigaszom,
 Hogy tövisektől vérző, szent arcod láthatom.
 Rád, egyedül rád nézek, Ki értem szenvedtél.
 Hitem átölel téged. Ki így hal, él az él!

„Salve, caput cruentium”; P. Gerhardt, 1607-1676.